

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/2306**av den 12 december 2017****om ändring av förordning (EU) nr 230/2014 om inrättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 209.1 och 212.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) I den gemensamma förklaringen om Europeiska unionens utvecklingspolitik med titeln Europeiskt samförstånd ⁽²⁾ och i den gemensamma förklaringen *Nytt europeiskt samförstånd om utveckling* ⁽³⁾ erkände rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen kopplingen mellan säkerhet och utveckling.
- (2) I Agenda 2030 för hållbar utveckling, som antogs genom en resolution av Förenta nationernas generalförsamling den 25 september 2015, understryks vikten av att främja fredliga och inkluderande samhällen, både som ett mål för hållbar utveckling (mål 16) och för att uppnå andra utvecklingspolitiska resultat. I mål 16.a begärs specifikt att "stärka berörda nationella institutioner, bland annat genom internationellt samarbete, i syfte att bygga upp kapacitet på alla nivåer, i synnerhet i utvecklingsländerna, för att förebygga våld och bekämpa terrorism och brottslighet".
- (3) Det främsta målet med unionens utvecklingspolitik är att minska och på sikt utrota fattigdomen.
- (4) Vid högnivåmötet den 19 februari 2016 uppdaterade biståndskommittén (DAC) vid Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling genom en kommuniké rapporteringsdirektiven i fråga om offentligt utvecklingsbistånd på området fred och säkerhet. Finansieringen av de åtgärder som vidtas i enlighet med denna förordning utgör offentligt utvecklingsbistånd när den följer de kriterier som fastställs i dessa rapporteringsdirektiv eller andra eventuella efterföljande rapporteringsdirektiv som biståndskommittén kan enas om.
- (5) Att stödja aktörer inom säkerhetssektorn i tredjeländer, inklusive, i undantagsfall, militären, i konfliktförebyggande syfte, eller i krishanterings- eller stabiliseringsssammanhang, är av yttersta vikt för att säkerställa lämpliga villkor för fattigdomsutrotning och utveckling. God samhällsstyrning, effektiv demokratisk kontroll och civil kontroll av säkerhetssystemet, inklusive militären, liksom respekten för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen är viktiga kännetecken för en väl fungerande stat i alla sammanhang, och bör främjas genom ett bredare reformstöd till säkerhetssektorn i tredjeländer.
- (6) I slutsatserna av den 19–20 december 2013 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) framhöll Europeiska rådet vikten av att stödja partnerländer och regionala organisationer genom att tillhandahålla utbildning, råd, utrustning och resurser där så är lämpligt, så att de i allt högre grad själva kan förebygga eller hantera kriser.
- (7) I det gemensamma meddelandet av den 28 april 2015 *Kapacitetsuppbyggnad till stöd för säkerhet och utveckling – möjliggöra för partnerländerna att förebygga och hantera kriser* upprepade kommissionen och Europeiska unionens höga representant för utrikesfrågor och säkerhetspolitik behovet av stabila och säkra samhällen för att uppnå utvecklingsmålen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 30 november 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 7 december 2017.

⁽²⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 210, 30.6.2017, s. 1.

- (8) I linje med EU:s övergripande strategi och i syfte att maximera EU-stödets inverkan, effektivitet och enhetlighet uppmanade rådet i sina slutsatser av den 18 maj 2015 om GSFP kommissionen och den höga representanten för utrikesfrågor och säkerhetspolitik att, i samråd med medlemsstaterna, utarbeta en unionsomfattande strategisk ram för reformer av säkerhetssektorn. Detta policykoncept samlar GSFP-verktyg och alla andra relevanta verktyg inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) samt instrument för utvecklingssamarbete med respekt för de respektive rättsliga grunderna, primära målen och förfarandena för beslutsfattande.
- (9) Kapacitetsuppbyggnad av militära aktörer i tredjeländer bör genomföras som en del av unionens politik för utvecklingssamarbete när den huvudsakligen tjänar syften på utvecklingsområdet och som en del av unionens Gusp när den huvudsakligen tjänar syften på området fred och säkerhet, i överensstämmelse med artikel 40 i fördraget om Europeiska unionen. Denna förordning respekterar tillämpningen av förfarandena och omfattningen av institutionernas befogenheter inom ramen för unionens politik för utvecklingssamarbete och unionens Gusp.
- (10) Inom ramen för denna förordning kan unionsbiståndet omfatta tillhandahållande av kapacitetsuppbyggnadsprogram till stöd för utveckling och säkerhet för utveckling, inklusive utbildning, handledning och rådgivning, bland annat om mänskliga rättigheter, samhällsstyrning och rättsstatsprincipen, skydd av kvinnor och barn, civil krishantering, personalförvaltning och tekniskt samarbete.
- (11) Kommissionen bör övervaka åtgärderna inom ramen för denna förordning. Kommissionen bör vederbörligen och i god tid informera Europaparlamentet om genomförandet av unionsbiståndet enligt denna förordning. Senast den 30 juni 2020 bör kommissionen utvärdera åtgärderna enligt denna förordning och deras effekter, ändamålsenlighet och samstämmighet med mål 16 för hållbar utveckling. Kommissionen bör därför knyta till sig alla berörda aktörer och låta det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter delta i utvärderingsfasen för att säkerställa att de har en meningsfull roll i processen. Kommissionen bör i lämpliga fall göra gemensamma utvärderingar med medlemsstater. Resultaten bör bilda underlag för programutformning och resursfördelning samt ytterligare öka enhetligheten och komplementariteten i unionens yttre åtgärder.
- (12) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 ⁽¹⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 230/2014 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Om unionsbistånd ges till aktörer inom säkerhetssektorn, får detta också inkludera militära aktörer i de exceptionella fall som anges i artikel 3a inom ramen för en bredare reform av säkerhetssektorn eller kapacitetsuppbyggnad till stöd för utveckling och säkerhet för utveckling i tredjeländer, i linje med det övergripande målet att uppnå en hållbar utveckling.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 3a

Kapacitetsuppbyggnad av militära aktörer för att stödja utveckling och säkerhet för utveckling

1. För att bidra till en hållbar utveckling, vilket kräver att stabila, fredliga och inkluderande samhällen uppnås, får unionsbistånd enligt denna förordning användas för att bygga upp kapaciteten hos militära aktörer i partnerländerna, inom ramen för de exceptionella omständigheter som anges i punkt 3, för att tillhandahålla verksamhet inom utveckling och säkerhet för utveckling.

2. Biståndet enligt denna artikel får särskilt omfatta tillhandahållande av kapacitetsuppbyggnadsprogram till stöd för utveckling och säkerhet för utveckling, inklusive utbildning, handledning och rådgivning, samt tillhandahållande av utrustning, förbättringar av infrastrukturen samt tjänster som är direkt relaterade till detta bistånd.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred (EUT L 77, 15.3.2014, s. 1).

3. Bistånd enligt denna artikel ska endast ges
- om kraven inte kan uppfyllas genom att tillgripa icke-militära aktörer för att på ett adekvat sätt uppnå unionens mål enligt denna förordning och det finns ett hot mot förekomsten av fungerande statliga institutioner eller mot skyddet av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och de statliga institutionerna inte kan klara av detta hot, och
 - om enighet råder mellan det berörda partnerlandet och unionen om att militära aktörer är nyckeln till att bevara, upprätta eller återupprätta de villkor som är nödvändiga för en hållbar utveckling, inbegripet vid kriser eller i instabila sammanhang och situationer.
4. Unionsbistånd enligt denna artikel får inte användas för att finansiera kapacitetsuppbyggnad av militära aktörer för andra syften än att bidra till utvecklingsverksamhet och verksamhet för säkerhet för utveckling. Det får i synnerhet inte användas för att finansiera
- återkommande militärutgifter,
 - anskaffning av vapen och ammunition eller någon annan utrustning som är utformad för att åstadkomma dödligt våld,
 - utbildning som specifikt syftar till att bidra till stridsförmågan hos försvarsmakten.
5. Vid utformningen och genomförandet av åtgärder enligt denna artikel ska kommissionen främja partnerlandets delaktighet. Den ska också utveckla de nödvändiga delar och den goda praxis som krävs för att säkerställa hållbarheten på medellång och lång sikt, samt ska främja rättsstatsprincipen och etablerade principer för internationell rätt.
6. Kommissionen ska fastställa lämpliga riskbedömnings-, övervaknings- och utvärderingsförfaranden för åtgärder enligt denna artikel.”
3. Artikel 7.1 ska ersättas med följande:
- ”1. Unionsbistånd enligt artikel 3, och artikel 3a beroende på vad som är lämpligt, ska tillhandahållas genom exceptionella biståndsåtgärder och interimsprogram.”
4. Artikel 8.1 ska ersättas med följande:
- ”1. Tematiska strategidokument ska utgöra den allmänna grunden för genomförandet av bistånd enligt artiklarna 4 och 5, och artikel 3a beroende på vad som är lämpligt. Tematiska strategidokument ska utgöra ramen för samarbetet mellan unionen och de berörda partnerländerna eller -regionerna.”
5. Artikel 10.1 ska ersättas med följande:
- ”1. Kommissionen ska se till att åtgärder som vidtas enligt denna förordning i samband med kampen mot terrorism och organiserad brottslighet, samt åtgärder som omfattas av artikel 3a, genomförs i enlighet med internationell rätt, inbegripet människorättslagstiftning och internationell humanitär rätt.”
6. I artikel 13 ska följande punkt läggas till:
- ”4. Ytterligare ett belopp på 100 000 000 EUR ska läggas till den finansieringsram som avses i punkt 1 och ska anslås till åtgärder som omfattas av artikel 3a.”

Artikel 2

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 12 december 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

M. MAASIKAS

Ordförande

Uttalande om finansieringskällor för biståndsåtgärder enligt artikel 3a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred

Europaparlamentet, rådet och kommissionen är eniga om att kapacitetsuppbyggnad till stöd för utveckling och säkerhet för utveckling bör finansieras inom rubrik IV i den fleråriga budgetramen för 2014–2020, i första hand genom omfördelningar, varvid den ekonomiska balansen mellan alla instrument bör bevaras i så stor utsträckning som möjligt. Utan att det påverkar budgetmyndighetens befogenheter under det årliga budgetförfarandet bör omfördelningar inte omfatta anslag som avsatts för åtgärder inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingsamarbete för perioden 2014–2020.
